

Den væsentligste af disse Endringer gaar ud paa, at den ufuldstændige juridiske Examen ikke mere skal give Afgang til Stillingen som Underrettsagsfører. Ligesom en saadan Begrænsning allerede blev foreslaaet af Landsthingsudvalgets Flertal, saaledes har ogsaa den danske Sagførersforenings Hovedbestyrelse i det foran nævnte Andragende fremhævet den som ønskelig, og det maa i Virkeligheden erkjendes, at den ufuldstændige juridiske Examen for Tiden afsluttes af et saa stort Antal Kandidater, at de ere ufuldstændig tilstrækkelige baade til at erstatte Afgangen blandt de juridiske Embedsmænd og at tilvejebringe den nødvendige Tilgang til Sagførerstanden, samt at der herefter ikke mere er nogen Grund til fremdeles at tilstaa Afgang til Stillingen som Underrettsagsfører for de Jurister, som kun have bestaaet den ufuldstændige Examen, idet Grunden til denne Examens Indførelse ved Forordningen af 10de Februar 1736 jo netop maa søges deri, at man forudsatte, at der ikke vilde melde sig et tilstrækkeligt Antal Kandidater til den ufuldstændige juridiske Examen, en Forudsætning, som dengang og længe efter var rigtig, men nu forlængst har ophørt at finde Sted. Det maa fremdeles erkjendes, at en saadan Begrænsning lader sig gjenføre uden Uretfærdighed, naar der blot tages et Forbehold til Fordel for dem, der alt med de nuværende Forhold for Die have afslutvet eller dog begyndt at forberede sig til den nævnte Examen, i hvilken Henseende den fornødne Bestemmelse findes optaget i Lovforslagets § 45. — Man har endelig fundet det rigtigt i nærværende Lovforslag i §§ 17—20 at optage en Række af Bestemmelser, til hvilke ingen tilsvarende fandtes i det ældre Forslag, og som gaa ud paa i Overensstemmelse med Ønsker fremsatte af Sagførersforeningens Hovedbestyrelse i dens foran nævnte Andragende at tilvejebringe nærmere Regler om Omfanget af Sagførernes Eneret, samt en Straffebestemmelse for uberettigede Indgreb i Samme. Udviklingen af den skriftlige Procesmaade har nemlig medført, at den Eneret, som ved D. L. 1—9—14 er hjemlet Sagførerne til Besørgelse af Retsmøder for Sagens Parter under Domsfager og dertil sig sluttende accessoriske Retshandling, ikke længere er fyldestgørende, da det egentlige og væsentlige Arbejde ved Sagførelsen bestaar i Affattelsen af Processkrifter. Ligesom det derfor turde stemme med Billighed at forbeholde Sagførerne Eneret til at udføre denne Virksomhed for Betaling, saaledes vil en saadan Regel ogsaa findes at være i saavel Retspleiens som i de procederende Parters egen

velforstaaede Interesse, som kun daarligt tjenes ved, at slige Dokumenter, der ofte kunne være af afgjørende Betydning for de Paagjældendes Velfærd, affattes af ukyndige Personer. Medens man i øvrigt har foreslaaet at bibeholde de bestaaende Regler om Parternes Afgang til under Domsfager at lade møde i Retten ved andre med de dertil sig sluttende processuelle Virkninger, alene med en nærmere Bestemmelse og Begrænsning af D. L. 1—9—14, har man derefter i Lovforslagets §§ 19—20 indsat den anførte supplerende Bestemmelse om Sagførernes Eneret, samt om, at Indgreb i denne i Lighed med, hvad der er Tilfældet ved anden uberettiget Udøvelse af Næringsvirksomhed, anses med Straf, der derhos ogsaa er foreslaaet at ramme den, der uberettiget offentlig betegner sig som Sagfører. Med Hensyn til de enkelte Paragrafer tilføjes endnu følgende:

ad § 2.

Det er anset for rigtigt at udelukke fra Afgang til Opnaelse af Beskikkelse som Høiesteretsagsfører saadanne Universitetslærere i Lovkyndighed eller Dommere, som mod eget Ønske ere fjernede fra disse Stillinger paa en saadan Maade, at den almindelige Pensjonsret er gaaet tabt eller indskrænket.

ad §§ 3 og 4.

I Overensstemmelse med en af Hovedbestyrelsen for den danske Sagførersforening gjort Henstilling, har man ment, at de Sagførere eller Dommerfuldmægtige, som attraa Sagførerbekikkelse, at burde kræve en længere Tids Tjeneste hos samme Principal eller ved samme Embede, hvorved opnaas en forhøiet Garanti for de Paagjældendes Dygtighed og Hæderlighed, uden at den foreslaaede Tid af 2 Aar forhindrer dem i at søge en alsidigere Uddannelse ved at gjøre sig bekendte med Forholdene ved forskellige Embeder eller Forretninger. De nærmere Regler om Fremgangsmaaden ved Bedømmelsen af disse Fuldmægtiges Kvalifikationer findes i øvrigt i Forslagets § 35, hvortil der er henvist i § 1.

ad § 5.

Ved det første Stykke i denne Paragraf, som ligeledes er tilføjet i Anledning af en Henstilling fra Sagførersforeningens Hovedbestyrelse, tilfuges det at udelukke fra Sagførervirksomheden saadanne, som i et meget langt Tidrum have været udenfor de